

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului

Te îmbrățișez cu cuvântul Meu, popor al venirii Mele. Și tu tot așa să Mă îmbrățișezi, că tu trebuie să înveți de la Mine tot ce fac Eu înaintea ta. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu de azi, tu să înveți bine semnele Mele de peste tine și să nu-ți trebuiască alt semn pentru ca să stai cu Mine. Pe vremea lui Israel în Egipt, Eu am venit la el ca să facă și el ce am făcut Eu, dar el n-a făcut ce am făcut Eu. Eu am venit la el, dar el n-a venit la Mine, și după multa Mea trudă pentru el ne-am despărțit apoi.

O, poporul Meu, te îmbrățișez, fiule, cu cuvântul Meu. El este semnul Meu cel de peste tine ca să nu Mă uiți, ca să nu-L uiți pe Dumnezeu, poporul Meu. Amin. Mintea omului se dă celor ce se văd, iar Eu am avut mereu grijă de om ca să-l întorc la Mine, așa cum am avut grijă și de Israel când el era poporul Meu. I-am spus lui prin prooroci: *«Domnul vă va da un semn: va lua fecioara în pântece și va naște fiu, și El va fi Dumnezeu, și va fi cu oamenii»*. Amin.

O, poporul Meu, am sărbătoare pentru Mine în mijlocul tău, că tu ești biserica Mea, și Eu sunt capul tău spre Dumnezeu. Te îmbrățișez cu cuvântul Meu, și tu să înveți să faci ce fac Eu. Să te iei după Mine pentru tot ce faci tu, că Eu stau semn înaintea ta ca să te învăț. Amin.

Când am venit prunc pe pământ, M-a dus mama Mea în biserică și M-a mărturisit ducându-Mă, căci s-a ridicat Simeon cel bătrân de așteptarea semnului ceresc pe care el l-a găsit scris în Scripturi, și M-a primit și M-a îmbrățișat cu cuvântul și Mi-a zis: *«Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel»*. Eu atunci l-am slobozit pe cel ce M-a mărturisit pe pământ, și apoi el s-a dus și a mărturisit celor din locuința morților că a văzut mântuirea Mea pentru popoare și că ea se apropie, fiindcă Domnul a coborât pe pământ. Amin.

Mai mult ca acum niciodată n-a fost atât de aproape mântuirea Mea, poporul Meu. Mai mult ca acum niciodată n-am venit pe pământ. Aproape este mântuirea, fiule. Mă întorc curând, curând cu totul pe pământ, și vreau să te găsesc că Mă aștepti, poporul Meu, și vreau să gătim mântuire mare peste popoare și vreau să pun cerul pe pământ, moștenitor pe veci, așa cum am pus Edenul pentru om pe pământ la început. Dar omul n-a ascultat de semnul Meu, n-a făcut omul cum i-am spus Eu, și a rămas raiul fără om. Eu dacă nu l-aș fi făcut pe om, n-aș fi făcut nici raiul la vederea omului, și dacă omul n-a ascultat de semnul Meu, am luat raiul și l-am pus sub heruvimi, de vreme ce omul nu i-a păstrat legea lui cea din vecii.

Omului îi este lesne să-L uite pe Dumnezeu, să-L țină deoparte pe Domnul, dar Eu am avut grijă să-l fac pe om să-și aducă aminte de Mine în drumul lui rătăcit de pe drum. Eu când l-am văzut pe Saul că rătăcește de pe drum, am venit în calea lui și i-am făcut semn în trup ca să Mă țină minte apoi, ca să nu Mă mai uite apoi. El Mă ruga apoi să-i iau semnul de pe el, dar Eu i-am spus că-i este de ajuns ce i-am dat și nu trebuie să-i mai dau sau să-Mi mai ceară altceva. Îi dădusem har. Și cum îi dădusem har? L-am făcut să Mă cunoască de ajuns, și să nu Mă mai uite apoi, și aceasta înseamnă har peste om. Amin.

O mulțime de sfinți care M-au iubit cu sufletul lor, și care nu puteau purta durerea ca să Mă părăsească sau să Mă uite, își puneau singuri semne pe ei, piei aspre, lanțuri și legături nevăzute, nevointă și lacrimi de umilință, și așa stăteau legați cu mintea și cu inima de Mine și își făceau loruși semne ca să nu Mă uite. Moise a avut semn în calea lui cu Israel prin pustie stâlpul de foc și norul și mana. O, și tot M-a uitat Israel! M-a uitat pentru păcatele sale, pentru îndeletnicirile

sale M-a uitat Israel. Îl pusesem pe Moise ca semn de la Mine înaintea lui, și apoi stâlpul de foc și norul și mana, și tot M-a dat de la el poporul acela.

E prea deprins omul să-L uite pe Dumnezeu. E prea învățat omul să Mă uite. De aceea sfinții se ajutau cu ce puteau ca să nu Mă uite, căci mintea omului se dă după cele ce se văd, după cele ce-i slujesc omului, după cele ce omul le slujește pe ele pentru el.

O, poporul Meu, care este semnul pe care l-am pus Eu înaintea ta ca să nu Mă uiți? Acest cuvânt este semnul. Mereu, mereu așez acest semn în fața ta, și te rog să faci și tu ce fac Eu. Dacă Eu te îmbrățișez cu cuvântul Meu, așa să-Mi faci și tu Mie, ca să fim drepti unii cu alții, ca să se vadă că nu ne uităm unii pe alții, ca să se vadă că ne vrem unii pe alții, poporul Meu. Tu știi bine că omul cel zidit de mâna Mea nu M-a vrut, și apoi M-a uitat, și a rămas numai în sine, și M-a durut de la el, de atunci și până azi. L-am făcut cu dor când l-am făcut, ca să Ne mângâiem de la el, Eu și cu Tatăl și toți îngerii. L-am făcut, și apoi i-am adus din vecii raiul, și l-am pus înaintea lui pe pământ, gata încărcat, gata împodobit, în ziua când l-am făcut Eu pe om. L-am pus apoi pe om în rai, și i-am dat lui tot raiul, din care Eu Îmi oprișem ce era al Meu și al Tatălui. El însă n-a ținut seama de acest semn, și a călcat peste el, și apoi Eu n-am mai avut odihnă cu omul, și dacă n-am mai avut, l-am scos și pe el din rai.

Am făcut totul în șase zile, și apoi M-am odihnit o zi, M-am odihnit cu omul, căci în el M-am odihnit. Apoi omul a călcat legea raiului, și Eu n-am mai ajuns ziua de odihnă, din pricina căderii omului din rai, din legea raiului. A căzut omul nemaiținând seama de semnul Meu, căci în ziua a șasea a lui el a călcat cuvântul Meu și a ieșit din rai afară și a fost așezat pe pământ ca să lucreze pământul din care fusese el făcut, iar Eu, Domnul, Făcătorul omului, n-am mai apucat ziua de odihnă cu omul, ci ea a fost ziua întristării în care și azi stau; stau și pun mereu semne în calea omului ca să-l întorc pe om cu inima spre Mine, ca să-și aducă aminte omul de Mine, că lesne îi este omului să Mă uite, poporul Meu. O, cel ce are dragoste cu dor în ea pentru Mine nu-i mai trebuie semn în calea lui ca să nu Mă uite, că acela are semn dragostea care arde în el după Mine cu văpăi, și focul ei îl ține una cu Mine pe acela.

Dragostea Mea pentru tine se face mereu semn în calea ta, poporul Meu. Ea se face cuvânt din Mine, din dragostea Mea care arde după tine, că Mi-e inima tristă de șapte mii de ani după om. O, poporul Meu, să nu-ți trebuiască alt semn pentru ca să stai cu Mine, pentru ca să faci ca Mine. Iată, Eu te îmbrățișez mereu cu cuvântul, și tot așa să-Mi faci și tu Mie, ca să fim drepti unii cu alții, poporul Meu, ca să se vadă că nu ne uităm unii pe alții, că ne vrem unii pe alții, poporul Meu. O, tu știi mai bine ca oricine pe pământ că omul cel zidit de mâna Mea nu M-a vrut așa cum i-am spus Eu, și apoi M-a uitat, și a rămas numai în sine. Dar tu ești omul cel zidit de Duhul Meu, și tu trebuie să poți ce-ți cer, și trebuie să fii, că te-am zidit și te zidesc din Duhul Meu, poporul Meu, și El e semnul Meu înaintea ta. Cei ce au văzut semnele Mele de la început și până la sfârșit, aceia M-au uitat și s-au tras în sine și M-au uitat, dar tu ai ca semn Duhul Meu, Duhul Domnului tău Iisus Hristos, Care stă cu tine în chip tainic și te păstorește ca să nu-L uiți pe El, ca să nu-L uiți pe Dumnezeu, poporul Meu.

O, fiule de la sfârșit, iată ce semn te anunț Eu pe tine: când dragostea ta va arde pe deplin înăuntrul tău și în afara ta clipă de clipă, atunci tu Mă vei arăta că am venit, și Eu Mă voi lăsa descoperit pentru toate popoarele, și vom străluci pe muntele acesta mai mult decât orice strălucire a Mea pe care Mi-am slobozit-o vreodată pe pământ între oameni, și apoi, fiule, Îmi voi lua înapoi ziua Mea de odihnă, Eu și cu Tatăl Meu, din mâna ta o voi lua, căci tu ești omul cel zidit de Duhul Meu, de Duhul Meu Cel de la sfârșit, de Duhul venirii Mele la sfârșit de timp. Amin. Acest sfârșit de timp îl așteaptă cerul și pământul de șapte mii de ani ca să-și ia din nou strălucirea lor cea dintâi, veșnicia lor, poporul Meu.

Te-am pus lucrător lângă Mine și lângă Tatăl. Te-am pus lângă Mine să lucrezi duhul facerii din nou a lumii și a cerului nou și a pământului nou. Te-am pus semn între popoare prin semnul Meu cel de peste tine, căci Eu așa am binevoit, poporul Meu. Și Eu te rog cu tot dorul și cu tot

Duhul Meu, răzbate bine grăirea Mea de peste tine și pune-te bine înaintea acestui semn ca să te străpungă el și să-ți fie de ajuns el, ca să nu ne uităm unii pe alții, că Eu, mereu, mereu îți aduc aminte de Mine și de ziua Mea de odihnă de la început, ca s-o unesc cu cea de la sfârșit, și pe care o doresc cu lacrimi și cu suspin în Mine și în Tatăl, poporul Meu, popor al Duhului Domnului. E cu tine ziua venirii Mele. Aceasta înseamnă acest semn, iar semnul este cuvântul care curge peste tine din gura Mea. Amin. Toate popoarele vor auzi pe deplin, curând, curând că Duhul Meu Se odihnește peste tine lucrând și că Eu am venit ca să vin. Amin. Iar tu, poporul Meu, să te faci luntrița Mea ca să trec pe ea cu cele ce nu se văd în cele ce se văd și să-i trec pe toți din cele ce se văd spre cele ce nu se văd acum, căci toate acestea așteaptă să treacă spre vedere, ca să fie apoi. Amin.

Îți doresc dor aprins, poporul Meu, ca să vin pe luntriță și să Mă arăt desăvârșit cu tine, și tu cu Mine. Și cu dor aprins îți spun acum: Eu cât mai curând voiesc să vin, voiesc să sfârșesc totul și să vin și să-ți dau plata credinței și a așteptării și, mai ales, să-ți dau dragoste pentru dragoste, poporul Meu. Amin, amin, amin.

02/15-02-2002